

Sygn. akt I CSK 18/07

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

Prezes SN Tadeusz Ereciński

w sprawie z powództwa A. Spółki z o.o.

przeciwko L. Spółce z o.o.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 lutego 2007 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 26 września 2006 r., sygn. akt [...],

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 26 września 2006 r. Sąd Apelacyjny zmienił wyrok Sądu Okręgowego w W.

W skardze kasacyjnej powód zarzucił naruszenie prawa materialnego – art. 72, 60, 65, 66, 70, 640, 353¹ k.c. i wnosił o uchylenie wyroków Sądów obu instancji i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania ewentualnie o uchylenie wyroków Sądów obu instancji i orzeczenie, co do istoty sprawy przez uwzględnienie powództwa w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać wnioski o przyjęcie jej do rozpoznania i jego uzasadnienie. Wymaganie to związane jest z instytucją tzw. przysądu, uregulowaną w art. 398⁹ k.p.c., a jego spełnienie polega na wskazaniu, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne lub, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów lub, że zachodzi nieważność postępowania lub, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W uzasadnieniu wniosku należy przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (por. uzasadnienie uchwały Połączonych Izb – Izby Administracyjnej, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oraz Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2002 r., III CZP 72/02, OSNC 2003, nr 7-8, poz. 92, postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 października 2001 r., III CZ 98/01, OSNC 2002, nr 5, poz. 71, z dnia 30 maja 2001 r., III CZ 36/01, OSNC 2002, nr 2, poz. 22, z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151).

Obowiązek ten nie został spełniony.

Skarżący wskazując okoliczność uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania podniósł, że "z uwagi na przeciwstawne rozbieżności interpretacyjne sądów obu instancji, jak i stron, występuje istotne zagadnienie prawne polegające na ustaleniu kryteriów swobody kształtowania treści i sposobu zawierania stosunków zobowiązaniowych za pomocą umów w myśl art. 351¹ k.c., jak również określenia kryteriów prawnych różnicujących tryby zawierania umów, tj. trybu ofertowego z art. 66 § 1 k.c. i trybu rokowań, o którym mowa w art. 72 k.c.". Wskazał również, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, gdyż "z uwagi na bezzasadne i arbitralne przyjęcie przez Sąd Apelacyjny braku istnienia umowy o dzieło (...) powód pozbawiony został możliwości dochodzenia swoich praw z zawartej i niewykonanej przez pozwanego umowy".

Jak wyjaśniono w orzecznictwie Sądu Najwyższego na tle art. 393 § 1 pkt 1 k.p.c. przedstawienie okoliczności, uzasadniających rozpoznanie kasacji ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne, polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Konieczne jest wyjaśnienie, jakie zagadnienie prawne występuje w sprawie i dlaczego jest ono istotne, albo określenie, które przepisy wymagają wykładni Sądu Najwyższego, ze wskazaniem, na czym polegają związane z tym poważne wątpliwości, lub z przedstawieniem rozbieżności występujących w orzecznictwie sądów (por. np. postanowienia z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151). Odmienna ocena prawna roszczenia, zaprezentowana przez sądy pierwszej i drugiej instancji w konkretnej sprawie, nie stanowi "rozbieżności w orzecznictwie sądów" w rozumieniu art. 393 § 1 pkt 2 k.p.c. (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 25 maja 2001 r., V CZ 63/01, z dnia 9 stycznia 2003 r., V CK 505/02 i z dnia 5 kwietnia 2004 r., V CK 181/04, nie publ., z dnia 24 kwietnia 2003 r., I PK 557/02, OSNP-wkł. 2003, nr 15, s. 1). Pogląd ten pozostaje aktualny po wejściu w życie przepisów o skardze kasacyjnej.

Jeżeli zaś przesłanką wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest twierdzenie skarżącego, że skarga jest oczywiście uzasadniona, powinien on w uzasadnieniu wniosku zawrzeć wywód prawny wskazujący w czym wyraża

się ta "oczywistość" i przedstawić argumenty wykazujące, iż rzeczywiście skarga jest oczywiście uzasadniona. Ograniczenie się tylko do stwierdzenia, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona nie spełnia wymagania uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, z dnia 18 stycznia 2006 r., II CSK 166/05 oraz z dnia 3 kwietnia 2006 r., III CSK 85/06, nie publ.).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).